

mager Egtved i det Andragende, han havde indgivet til Byraadet, havde forglemt at angive, at den Gang Moderen flyttede i Huset til ham, og han overtog Moderens Hus, vilde der kunne være kommet et Beløb af 900 Kr. til Beje, hvis han havde solgt Huset. Dels af Forglemmelse, dels af den rene Uvidenhed havde Stomager Egtved ikke faaet tilføjet i Andragendet til Byraadet den Bemærkning, at Moderen den Gang, hun flyttede i Huset til Sønnen, kunde være kommen i Besiddelse af et saadant Beløb som det af mig nævnte. Det maa have været Grunden til, at Amtmanden, da Sagen kom til ham, fandt Anledning til at lade Sagen retslig undersøge. Sagen gif selvfølgelig til Politimesteren i Fredericia, men i Retten blev Stomageren frikendt, og Amtmanden fandt sig da foranlediget til at appellere Sagen til Overretten. Der blev Stomageren nok friunden for Tiltale, men Sagens Omkostninger bleve paalagte ikke alene Stomager Egtved, men ogsaa de to Mænd, der havde underskrevet Andragendet. Dette var Anledningen til, at jeg blev opmærksom paa Sagen, og fik med den at gøre. Efter at nemlig Stomager Egtved var frikendt ved Underretten og ogsaa frikendt ved Overretten paa den Maade, jeg har nævnt, mente han, det maatte være tilstrækkelig godtgjort, at han ikke havde begaaet noget ulovligt, og vilde saa paa ny indgive et Andragende til Byraadet, eventuelt til Amtmanden om, at der maatte blive forundt hans Moder en Understøttelse. Da Manden saa havde skrevet sit Andragende, kunde han ikke saa nogen til at paategne det paa Grund af, at de to Mænd, som tidligere havde paategnet det, for saa vidt vare komne galt af Sted. Han henvendte sig saa til mig og spurgte, om jeg ikke vilde undertegne Andragendet, thi saa var der nok nogle flere, som ogsaa vilde; i ethvert Fald fortalte han, vilde Distriktslægen gøre det. Jeg saa da Andragendet igennem og gjorde Manden opmærksom paa, at det, der var Grunden til, al han var kommen saaledes af Sted med det første Andragende, formodentlig laa i, at han havde glemt eller ikke vidst, at de 900 Kr. skulde ansøres. Det sørgede jeg selvfølgelig saa for, at der kom til at indeholdes noget om det i det ny Andragende, og det

gif jo saa ind til Byraadet. Han fik Nej igen der. Han fik Nej igen, og det gif til Amtmanden; men han resolverede i Sagen denne Gang, som han havde resolveret første Gang. Efter at det var sket, henvendte Manden sig til mig og spurgte, om han ikke kunde søge Rigsdagen. Jeg overvejede saa Sagen noget og kom til det Resultat, at det vel nok kunde gaa an, at han gif her ind med et Andragende, hvilket jo nu altsaa er sket, og Andragendet foreligger nu til det høje Tings Afgørelse.

Men angaaende den Maade, hvorpaa Stomager Egtved er bleven behandlet, eller paa Grund af, at der er blevet rejst retslig Tiltale mod ham, kunde jeg nok have lyst til at fremkomme med et Par Bemærkninger. Det er jo ikke alene den paagældende Mand, som her i Dag er Tale om, der er kommen noget aparte afsted paa Grund af, at han enten af en Forglemmelse eller — og det mener jeg nu her er Tilfældet — af ren Uvidenhed ikke har faaet en Bemærkning ind, som skulde have været ansørt, men der er jo mange Eksempler paa, at Folk ere komne meget værre afsted ved at indgive Andragende om Alderdomsunderstøttelse. Nu kan det jo nok være, at der i enkelte Tilfælde, ja, jeg kunde maaste gaa saa vidt at sige, i de fleste Tilfælde, kan være Grund til at gaa noget strakt til Bærts over for en og anden, som indgiver Ansøgning om Alderdomsunderstøttelse, naar han forud ved, at han paa Grund af en eller anden Omstændighed ikke er i Stand til at opnaa en saadan. Men paa den anden Side maa jeg dog bestemt hævde, at man sikkert nok ikke i saa ganske saa Tilfælde gaar strengere til Bærts mod saadanne Folk, end der er Grund til; og jeg turde derfor maaste nok slutte disse Bemærkninger med en Henvendelse til den højtærede Indenrigsminister, om han ikke vilde finde det rigtig, at man fra Indenrigsministeriet var opmærksom paa, at man i saadanne Tilfælde, hvor der er Grund til at rejse retslig Undersøgelse, dog ikke gaar for strengt i Rette med de Folk, der have søgt om Alderdomsunderstøttelse, skønt der har været en eller anden Omstændighed, som gør, at Understøttelsen ikke kan ydes. I dette Tilfælde over for Stomagermester Egtved synes det mig saa noget nær meningsløst, at denne